

Og hvad så?

PIA JUUL

Født, jo, men død, endnu ikke. Forsagt, nej, sjællandsk til benet, hvert nyt ord belagt med stød. Tre lugte i min egen højde: morgenfruer, lathyrus og asfalt, blød i solen, man kan kradse i den med en negl.

I Tjørnelunde har de en blind hund. I Tersløse lugter der af benzin. I København er der et abehus, der skriger, der stinker.

En cykel kan ikke cykle. Af Himmerland bliver en sjællænder forsagt, men jeg bliver a og ikke bliver æ, og sådan er det hele vejen der. Og vejen ud af landsbyen bliver vejen i verden, kokasser med køer, marker gule af mælkebøtter, havregrynsmarker, søen langt borte som en blå klat. En gylletank vælter ned ad bakken og sidder i næsen i dagevis. Foderstoffet lugter tørt og forkert, hvem spiser dette? Dyr, som lugter godt. Solen skinner i haven, jeg ser det fra min seng hvor jeg læser. Batman går hjemmefra og bliver vildkat. Jeg går hjemmefra og bliver hentet i forsamlingshuset. Anlægget skal være parkeringsplads, det bliver ikke til noget. Naboen har kun eet ben og kalkuner, så er han politibetjent, og så bliver han franskmand med påfugl, den er liderlig, hele byen ligger vågen når den huler, tømreren kan ikke lide det. Bageriet brænder, bagefter flytter en revisor ind, han kører min veninde ned. Vi har en smugkro i et hønsehus uden for byen, den nedlagte station ligger ved siden af, nedrullet, mørk, det er det mørkeste sted på egnen, men spørg om jeg er bange for at gå alene hjem om natten, aldrig. I Gilleleje spiser vi jordbær, der lugter af gran og fyr og hyben. I Herning spiser vi kærnemælksgrød, der lugter der af kit. I Fjand går vi op til sømærket, i bunkersen lugter der af gammel krig og ny urin, et efterår skyller havet ind

over huset, et andet år hælder sømærket og bliver fjernet. Vi går derop alligevel.

Jeg ryger urtecigaretter og sætter kryds når jeg har set en fjeldvåge. I Ipsden malker jeg Bruna hver morgen og lukker gæssene ud i haven. I København er morgenerne halvkolde, halvgrå og luften tung af syrener, når Børsen skal ud. Her bor jeg.

Jeg synger en sang, og så får jeg et barn, og så er jeg voksen, men så er jeg ikke voksen, og hver dag er jeg en dag ældre.

I Brooklyn har vi en have, i haven synger en fugl som en gal. I Fox møder jeg et spøgelse. I Kaunas bliver jeg tosset, og tredive. Jeg tror aldrig jeg har været med, men jeg opdager, at det er hvad alle tror om sig selv. Livet dufter, lugter, stinker, og hvad så?

Det hele betyder ingenting, og hver lille ting har betydning for det hele, og jeg husker det hele, til min store glæde og bekymring og irritation. Og hvad så? Folk er begyndt at dø omkring mig. Solen har det stadig med at skinne. Jeg ser det herfra hvor jeg skriver.